

Slovenska Krajina.

Širom Slovenske Krajine. Dolgo je bila pri nas neznosna vročina in z njo v zvezi velika suša. Ljudje so bili v velikih skrbih, kaj bodo sami jedli in kaj bodo živini dajali. Goreče so prosili Vsemogočnega, da se jih usmili in jim končno vendar dá dežja. Bog je uslišal goreče prošnje vernikov in jim je dne 28. avgusta poslal dežja v taki množini, v kakršni še ga baje letos niso dobili. Dež je takoj osvežil svet. Travniki so dobili zeleno lice in tudi na polje je mnogo lepše gledati. Mnogo več koristi bi ta dež prinesel, če bi prišel vsaj pred tremi tedni, a hvaležni smo Bogu za to, kar smo dobili, samo da smo dobili — dež.

Beltinci. Dne 26. avgusta t. l. je naša gasilska četa proslavila 10letni jubilej svojega obstoja in delovanja. Proslave se je udeležilo več gasilskih čet, med drugimi z motorkami tudi lendavska in radgonska četa. Bilo je tudi precej inteligence. Beltinski gasilski četi gratuliramo k uspešnemu 10letnemu delovanju za blagor bližnjega!

Renkovoč. V nedeljo dne 26. avgusta se je pri nas vršilo prošenje Srca Marijinega. Čprav je bilo bolj oblačno vreme, se je pri majhni kapelici in v njej nabralo lepo število vernikov, ki so se poklonili Marijinemu Srcu ter jo prosili pomoči v vseh potrebah. Glavno ali veliko mašo je opravil turniški kaplan g. Ignac Godina. Pridigoval pa je domači novomašnik g. Ivan Koren. — G. Ivan Koren je že zapustil rojstno hišo in vas in drage domače ter odšel

na službeno mesto. Nastavljen je bil namreč za kaplana k Mali Nedelji v Slov. goricah.

Turnišče. Pri nas se mnogo ljudi sprašuje, zakaj nas zapuščajo mlada dekleta in odhajajo v svet, ko vendar ne vedo, če jim je v tujini zasigurana primerna eksistenca, ali ni. Nekateri si na svoja mogoče mimoženska vprašanja popolnoma pravilno odgovarjajo: »Slovenska Krajina je mejna, a pregosto naseljena, zato nam vsem, ki bivamo v njej, ne more nuditi dovolj kruha in drugih za življenje potrebnih stvari. Radi tega odhajajo v svet dekleta, ker je ravno tako prilika nanesla, da so ona dekleta dobila mesto.« Drugi bolj črnogledi ljudje različno tolmačijo tak odhod, pa tako neumestno tolmačenje se nam ne zdi vpoštevanja vredno. Dne 28. avgusta sta nas ponovno zapustili dve deklici gđc. Anica in Božica ter nekaj iz naše okolice in so odšle daleč v Francijo negotovi usodi naproti. Želimo kar vsega, da se v bratski državi prav dobro počutijo in si mnogo zaslužijo, da se pozneje ne bodo kesale svojega odhoda. Težko je vsem, posebno dragim staršem, da njihovi otroci odhajajo, a taka je pač človeška usoda. Življenje je trpljenje!

Lendava. Dne 22. in 23. sept. bodo pri nas pod pokroviteljstvom Nje. Vel. kralja proslavili 15letnico osvojenosti Slovenske Krajine z zelo peštrimi sporedom. Istočasno bo v meščanski šoli razstava prekmurskega narodnega blaga, domačega tiska itd. O proslavi bomo poročali obširneje.

— — —

parlamentu zakon o edinstveni obvezni laiški — proticerkveni in protibožni — šoli. Framasonstvo je glavni agitator za tako šolo ter se s tem izkazuje za smrtnega sovražnika katolicizma. Katoliška akcija mora uperiti vse svoje sile proti temu glavnemu sovražniku. Šolsko vprašanje, tako je poudaril katoliški senator Saint Maur, opominja katoličane na važnost politike. Ako jo bodo katoličani zanemarjali, bodo iz volitev izšli poslanci, ki bodo delali proticerkveno šolsko, kulturno in socialno politiko.

V Angliji se je izvršila reorganizacija Katoliške akcije. Angleški škofje so pod vodstvom kardinala Bournea izdali pastirsko pismo, v katerem pobijajo kriva mnenja, ki jih nasprotniki širijo o Katoliški akciji, češ, da se pod njeno krinko skriva politika. V resnici pa je ta akcija mirotvornega in duhovnega značaja. Voditi jo morajo duhovniki, v največjem delu pa je odvisna od svetnjakov. Katoliška akcija hoče vse dosedanje delo angleških katoličanov, ki je bilo razdeljeno, zediniti pod skupnim vodstvom ter posamezne akcije spraviti v sklad. Vršila bo apostolsko delo s širjenjem krščanskega tiska, z dobrimi predavanji, zlasti potom radija; branila bo interese katoliške šole, pobijala razširjanje nemoralnosti (nepoštenosti), trudila se bo, da se bo katoliški glas slišal na javnih sestankih in političnih shodih.

V Italiji je treba zabeležiti sestanek tretjerednikov sv. Frančiška, ki se je vršil v mestu Modeni. Navzoč je tudi bil gvastalski škof Zaffrani. Glavni predmet razprave je bilo vprašanje razmerja 3. reda do Katoliške akcije. Ti dve apostolski društvi, tako se je poudarilo, se ne izključujeta, marveč se vzajemno podpirata. Katoliška akcija ne dela 3. reda odvečnega in nepotrebnega, ker ona nima njegovih duhovnih sredstev za notranje duhovno izpopolnjevanje. Tretji red ima za svojo svrhu tudi zunanje apostolstvo kakor Katoliška akcija. Vendar pa tretjeredniki ne smejo reči, da jim 3. red daje vse ter da jim je

Nekaj pregleda o Katoliški akciji.

Katoliška akcija vrši svoje delo — akcija pomenja isto kot delo — v podrobnosti po raznih državah na razne načine. Cilj je povsod isti, ki ga je določil papež Pij XI., način in sredstva pa so različna. O Katoliški akciji na Fran-

coskem je podal jasno sliko poletni občni zbor francoske narodne katoliške zveze, v kateri so združena vsa društva Katoliške akcije. Pariški nadškof kardinal Verdier je v cerkvenem govoru v baziliki presv. Srca Jezusovega poudaril, da so h Katoliški akciji poklicani vsi, ki so dobre volje. Predsednik francoske narodne katoliške zveze general Castelnau je podal poročilo o njenem delovanju v preteklem letu. Naglasil je kot eno najvažnejših nalog, ki jih morajo vršiti katoličani, obrambo katoliške šole. Francoskim verskim šolam preti velika nevarnost, ako prodre v

spal sem. Nemirno sem spal. Komaj in komaj sem dočakal, da se je zdanilo.

Slika, ki se je nudila mojim očem ob jutranjem svitu, je bila od sinoči neizpremenjena. Le množina po reki plavajočih debel se je skrčila. Bil sem ujet na drevesu, brez hrane, brez sigurnosti, da bom zamogel kljub boju uiti smrti.

Celi dan in celo noč sem presedel na debelu plavajočega drevesa. Druga noč po prvi je bila mnogo težja od prve, čeravno se je bila na meni posušila obleka in me ni več trosil mraz. Mrevzaril me je glad in moje moči so popuščale vedno bolj in bolj.

Zjutraj sem zagledal ob koncu drevesa, kako se dviga pred menoj iznad vod zemlja.

Tresoč se od slabosti, sem se hotel z drevesa pognati z nogama na suho, a sem ugotovil, da to sploh ni bilo mogoče. Trde zemlje ni bilo čutiti. Noge so se pogrezale v blato. Vesel sem moral biti, da nisem za vsem zapustil rešilnega drevesa, sicer bi se bil zadušil v blatu.

Tekom dneva in sicer pod vplivom solnca se je pričelo blato strjevati in se pokrivati s trdejšo skorjo. In zopet po poteku ene noči, o kateri znam le toliko, da so vode in nebo, drevo, v kojega vejah sem čepel, ter šumenje valov postali en sovražnik, ki je odpiral neprestano žrelo pogube, da me požre vsak trenutek,

Drugo jutro so bila tla pod menoj mehka, a s previdnimi koraki sem vendar le dosegel trdo zemljo.

Po rešitvi je bila prva potreba hrana. Naboji so bili premočeni in sam sem bil toliko oslabiljen, da sem se držal še jedva na nogah. Mesto užitnega sadu in divjačine mi je migljala pred očmi čudna luč in po ušesih mi je šumelo, da nisem čul niti divjanja reke. Slednjič sem le odkril nekaj ptičev na drevesu. S tresočo roko sem meril dolgo, predno sem sprožil.

Ali bom mogel jesti, ali mi bo odletela pečenka pred ustmi? V tem trenutku ni bilo za mene ničesar drugega na svetu, kakor to strahotno vprašanje.

Strel je odjeknil. Eden od ptičev je padel na zemljo. Zagorel je ogenj s pomočjo smodnika in užigalnega stekla.

Noč je minula tiho ter mirno. Nisem se bal, le spati sem hotel.

Drugo jutro sem okrepljen nadaljeval pot. Niti sanjalo se mi ni, kje da sem. Nisem imel seboj kompasa, bil sem navezan le na stanje solnca, da nisem zablodil v krogu.

Potoval sem dneve, tedne, ne oziraje se na čas ali mero. Edina sprememba sta mi bila dan in noč. Užival sem največ kače, katere sem pekel

So-Tana skrajno slabe dobave. Na odgovor ga je pozvalo vojaško sodišče ter ga je obsodilo na vešala. Drugo jutro zgodaj po obsodbi so prignali Hi-Sen-Lija na morišče. Dovolili so mu še kratko molitev in takoj nato mu je vrgel krvnik zanko krog vratu. Rabljev pomočnik je izpodmaknil na smrti obsojenemu lestvo in preplašeno so odmaknili gledalci pogled od žrtve. Truplo se je zagugalo v zraku... Naenkrat se je utrgala vrv in obešenec je padel z glasnim krikom na tla. Zadevo z utrganjem vrvi so preiskali in ugotovili, da je prodal vrv vojni dobavitelj Hi-Sen-Li!

— —

Katoliška akcija nepotrebna. Iz 3. reda naj prihajajo dobro vzgojeni apostoli Katoliške akcije. Pomoč mora biti medsebojna. Tretjeredniki se ne smejo odtegniti delu v društvih Katoliške akcije, marveč morajo v njih sodelovati z istim navdušenjem ko v 3. redu. Gvstalski škof je v svoji pridigi v modenski katedrali primerjal 3. red in Katoliško akcijo dvema vojskama, ki delujeta v vinogradu Gospodovem.

ZA FANTE!

Dne 7. septembra, ob treh popoldne, se bodo vršili v Karlinovi dvorani škofijski zbor fantovske KA. Na dnevnem redu bodo poročila članov škofijskega vodstva, volitve novega vodstva, predlogi in slučajnosti. Vse delovne skupine FKA naj pošljejo na ta zbor svoje zastopnike.

Hoče. Hočani so imeli veliko in redko pevsko slavnost. Pevski zbori iz Cirkove, St. Janža na Dravskem polju in domači iz Hoč so priredili na dekanijem vrtu pevski koncert, na katerem so nastopili s pesmimi za moški in mešani zbor posamič in skupno. Zbor iz Cirkove je vodil g. Plohl, šentjanškega g. Colnarič in hočkega g. Furlan. Skupno petje pa sta vodila menjaje g. Colnarič in g. Plohl. Nismo podrobneje na tem mestu pisati o nastopu posameznih pevskih zborov. Le eno moramo poudariti: Pevska ideja na Dravskem polju stanovitno napreduje. Hvaležni moramo biti iz vsega srca požrtvovalnosti naših organizatorjev in pevovodij, ki so pravi pionirji pevške kulture po deželi, občudovati in pohvaliti moramo vneto naših podeželskih pevovodij, ki vkljub težkemu poljskemu delu sedaj v poletnem času posvetijo svoj prosti večerni čas napornim pevskega vajam. S tem očitno pokažejo, da si znajo najti prave duševne hrane in poštenega razvedrila, obenem pa ceniti in ljubiti svojo domačo pesem. Zares lep je bil pogled na vse tri zборе ob skupnem nastopu. Sto pevcev in pevka so postavili na oder in iz sto navdušenih grl je izzvenela končna »Pevska koračnica«. Po koncertu so pevovodje ustanovili pod okriljem Pevske zveze dravsko pev-

sko okrožje, v katerega bodo v bodoče pritegnili še vse okoliške zборе. V njihovem delovanju jim želimo obilo uspeha in božjega blagoslova!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Domače glasbeno društvo »Jelka« je priredilo svoj prvi koncert s sodelovanjem tamburaškega zbora Kmetijskega bralnega društva. Nastop je uspel v vsakem oziru. Uvedel ga je predsednik Ipavčeve pevske župe g. profesor Mirk, pozdrave pa je prinesel tudi zastopnik pevskega zbora Glasbene Matice v Mariboru. Moški in mešani zbor sta zapela 15 pesmi, tamburaši pa so podali pet skladb. Pevce in tamburaše vodi g. učitelj Petrun. Izvajanje je bilo prav dobro. Vsem skupaj ključemo: Le naprej po tej poti! Novi uspehi gotovo ne bodo izostali! Bog vas živi!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Praznik Marijinega Vnebovzečja je bil letos za našo Marijino družbo posebno slovesen dan. Po daljši pripravi je bilo sprejetih 22 novih družbenk pri jutranji službi božji. Po slovesnem vходу belooblečenih deklet v cerkev je imel bodrilen nagovor g. profesor Peter Kovačič iz Celja in nato se je izvršil obred sprejema. Lepo skupno petje deklet je povzdignilo celo slovesnost. Med slovesno sv. mašo ob asistenci domačega g. župnika in bogoslovca g. Horvata so pristopala vsa dekleta Marijine družbe k Gospodovi mizi. Popoldne je bila pa posvečena akademija v proslavo Marije z deklamacijami, igrico, govori in petjem. Ta slovesnost je dala novo pobudo Marijini družbi in dvignila ponos med dekleti, da so članice najštevilnejše in najboljše organizacije v Sloveniji, in vzbudila

Pozor!

Obiskovalci Maribora v času evharističnega kongresa se vabite, da si ogledate veliko zalogo vseh vrst električnih potrebščin, modernih lustrov, likalnikov, stikal, žarnic, motorjev, ventilatorjev in delov električnih teles v podjetju in trgovini **Alojzlj Rečnik, na Kralja Petra trgu — Pobrežka cesta.** Izvršujemo vsakovrstne električne inštalacije in napeljave. 319

Pozor!

zvestobo do Marije, kakor so slovesno zapeli: »Marijino zastavo bom sledila, Bogu za vselej to sem obljubila, od nje ne loči me nobena sila.« Čimveč bo mladine v župniji v varstvu Brezmadežne in čimbolj bo vladal Marijin duh, tem srečnejše bodo hiše, tem jasnejša bodočnost. — V vasi Oblaki so letošnje poletje postavili Mariji v čast lepo prostorno kapelo, ki bo vaščanom v ponos in veselje. Blagoslovitev lične kapele bo drugo nedeljo v mesecu oktobra.

Dobova ob Savi. Na praznik Marijinega rojstva dne 8. septembra, ob 8. uri zvečer, priredi cerkveni pevski zbor v Dobovi misterij Calderon de la Barca: »Skrivnost sv. maše«. Prekrasno razlago misterija svete maše in še kajipot, kako lahko človek miselno in čustveno prisostvuje posameznim delom z mašnikom-liturgom sodaruje, podaja nesmrtno delo velikega španskega duhovnika-pesnika Calderona de la Barca. Zato pridi in poglej ta misterij, da se tudi tebi razodene, kako je sveta maša lepa in resnično sveta in vsa skrivnostna.

Na Gori pri Sv. Petru niže Maribora se vrši romarski shod na Malo Gospojnico 8. septembra kakor druga leta. Na predvečer ob 6 pridiga za romarje, nato pete litanije in sv. blagoslov. Na praznik ob 5 tiha sv. maša, ob 6 pridiga, nato slovesna sv. maša za antonjevske romarje. Ob 10 je pridiga in sv. maša. Točno ob pol 8 odidemo z romarji v procesiji

na evharistični kongres v Maribor. Kot priprava na evharistični kongres se opravi na Gori v sredo, četrtek in petek pred Marijinim praznikom tridnevnic. Ob teh dneh bo ob 5 tiha sv. maša, ob pol 6 pridiga, nato peta sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Vsako jutro se bo spovedovalo od pol 5 naprej.

St. Peter pri Mariboru. Poročila sta se Škof Franc iz Zimice in Repina Marija iz Metave. Prevzela sta lepo Kranerjevo domačijo v Rupercih. Da bi bila srečna! — Snuje se podružnica »Boja«. Pravila so že predložena banski

Najstarejši časopis je prenehal izhajati.

Iz nekdanje cesarske prestolice Pekinga na Kitajskem prihaja poročilo, da je prenehal izhajati po 1534letnem obstoju dnevnik »Peking Bao«. Časopis je izhajal prvotno na rumenem svilenem papirju in v negotovih presledkih. Od l. 1890 je bil znan po celem svetu kot dnevnik.

Berači — bogataši.

V Njujorku je umrla te dni radi zastrupljenja z odpadki od jedi beračica, ki je zapustila 62 tisoč dolarjev, katere si je prihranila z beračenjem. Po vseh delih sveta in najbolj po vele mestih živijo berači — bogataši. Znan je slučaj

na ognju. Samo prvič sem premagal s težavo stud nad kačjo pečenko. Ubijal sem jih s palico, kakor hitro sem katero zagledal, ker sem moral štediti s pergiščem patron. Brazilijanske kače imajo belo meso, ki je skoro enako kurjemu. Nikakor pa niso vse užitne, meso nekaterih vrst je celo škodljivo.

Najbolj me je mučil in bičal dež. Potovanje v mokroti mi je začelo tako presedati, da sem si postavil ob obrežju potoka koč, v kateri sem sklenil počakati na konec deževne dobe. Iz trnja in drevesnega lubja sem si napravil pripravo za ribljenje. Lovil sem le manjše ribe, večje so vsikdar potegnile trnek v globočino in ga raztrgale.

Boril sem se z lakoto, mokroto, samotjo ter nazadnje še z mrzlico, ki me je zgrabila z vso srditostjo.

Deževni čas je minul. Zopet sem se podal na pot v popolno negotovost...

Korakal sem vedno dalje, ne vede, katero smer bi si izbral, predan slučaju, s pekočim hrepenenjem po človeku v srcu in z vročico po žilah.

Dočakal sem drugo deževno dobo in jo prebil. Zadel sem na drevesa, kojih skorja je teknila kakor kinin, kar je tudi najbrž bil. Zvečil sem jo v velikih množinah in pregnal mrzlico. Lepega dne, ko sem potoval naprej in se je že solnce nagnalo k zatonu, je udaril iz daljave na moje uho

glas, katerega sem čul, kakor bi kedo udarjal z lesom ob les. Ljudje!

To upanje me je prešinilo celega. Najrajši bi bil zajuckal na ves glas od veselja, a neki tajni notrajni glas me je prisilil, da sem molčal. Previdno sem se plazil za glasovi. Moralo je biti zelo daleč. Po eni uri hoda se mi je zdelo, da sem ravno tako daleč oddaljen od pokanja kakor poprej. Šele po daljšem potovanju sem se bližal skrivnostno neznani napredu, ki je odmeval skozi divjino ter služil neznanim ciljem ter namenu. Znočilo se je. Nisem mislil, da bi si bil poiskal taborišče. Le hitreje naprej in tjakaj, kjer so bivali ljudje.

Že sem zagledal v daljavi ognje, ki so švigali kvišku in krog njih so skakale temne postave.

Srce mi je nabijalo v veselem pričakovanju, pospešil sem korake. Zopet bom videl ljudi, bom čul njihov glas, zvedel bom, kje da sem, našel bom pot, ki pelje iz teh groznih divjin...

Brezštevilne nevarnosti po pragozdu so me naučile nezaupanja. Plazil sem se proti naselbini počasi ter previdno pod kritjem grmovja. Vedno bolj razločno sem videl postave, ki so skakale krog ognjev po taktu lesenega bobna. Najbrž so obhajali kak praznik. Le votlemu odmevu bobnov sem se imel zahvaliti, da sem pogodil pot do človeških bivališč.

upravi v odobritev. — Zadnje deževje je napravilo precej škode po vinogradih. Želimo si lepega solnčnega vremena. — Sadna kupčija je v zastoju. Sadje pa, kolikor ga je, je prvovrstno. Ponujajo se nam sramotno nizke cene.

Sv. Peter pri Mariboru. Pretečeno nedeljo pri rani službi božji je bil blagoslovljen prapor fantovske katoliške akcije. Popoldne pa so imeli šentpeterski fantje svoj sestanek. — V nedeljo dne 9. septembra priredijo šentpeterski župljani že drugi romarski izlet k Materi božji na Sveto gore. Odhod iz Št. Petra ob petih jutraj, vrnitev zvečer ob osmih. Med potom pri vrnitvi obiščemo tudi znamenito romarsko cerkev sv. Roka pri Štrajahu pri Jelšah. Vožnja tja in nazaj stane 40 Din.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Neizbrisno nam bo ostal v spominu prekrasni večer pred Jernejevim, večer 23. avgusta. Našega pred. g. župnika in konz. svetnika Jerneja Frangeža smo presenetili ob njegovi 75letnici z ljubko bakljado in podoknico. Kakor vsak jubilej, je hotel naš dušni pastir tudi to visoko številko 75 obhajati tiho in skromno v čim najožjem krogu. Pa Marječani, ki včasih tudi v koledar pogledamo, mu tega nismo dopustili. Ob prvem mraku, ko je zablestela iz vaškega stolpa v slavnostni večer svetla številka 75, se je razvila skozi vas bakljada. Z godbo in cerkvenim pevskim zborom na čelu so stopali gasilci pod vodstvom predsednika gasilske čete in župana g. Schickerja. 37 prižganih bakelj, ki so jih nosili gasilci, je pomenilo 37 plodonosnih let, ki jih je prebíl naš gospod jubilarant med marješkimi župljani. Med bobnenjem možnarjev in pritrkovanjem zvonov je prispela povorka na župniško dvorišče. Zaorila je mogočna pesem slavljenca v pozdrav. Besede, ki so jih izrekli govorniki v imenu gasilske čete in marješke občine, v imenu učiteljskega zbora, Mar. družbe fantov in deklet in cerkvenega pevskega zbora, so bile mogočen slavospev Vsemogočnemu, ki nam dobrega dušnega pastirja ohranja med nami nevrednimi v krepkem zdravju in mladeniški čistosti. Nad zbranimi Marječani, katerih velika večina so otroci njegove šole, je gignjen spregovoril g. slavljenec, zahvaljujoč se za izraze vdanosti in spoštovanja. Mi pa vemo, da g. slavljenec ne moremo in ne bomo mogli nikoli povrniti, kar imamo od njega,

saj nam je dal svojo mladost in vse svoje moči. Nekoliko se mu hočemo oddolžiti s tem, da bomo vedno prosili Vsedobrega, da nakloni našemu mnogozasluznemu g. župniku in konz. svetniku še zdravih in veselih let, da nam bo nekonjeno čez dve leti pozdraviti v njem zlatomašnika. To je molitev vdanih Marječanov svojemu dušnemu pastirju danes in vselej.

Ruše. Še enkrat se tukaj povdarja, da se »Ruška nedelja« obhaja kakor prejšnja leta v nedeljo po Mali Gospojnici, to je letos dne 9. septembra. Romarji se lahko udeležijo v Mariboru vseh prireditev evharističnega kongresa, tudi Slomšekove proslave ob dveh popoldne na starem mestnem pokopališču, in imajo od tam bližnjo pot v Ruše čez brv ali mali most v koroškem predmestju, od tam za Dravo k Sv. Jožefu in potem ali ob železnici ali po glavni cesti v Ruše. Kdor ne bi mogel čakati na Slomšekovo proslavo, ima ugodne zveze v Ruše z vlakom ob 13.27 in ob 14.40 in stane vožnja iz Maribora v Ruše brez legitimacije od glavnega kolodvora samo 4 Din, od koroškega kolodvora pa samo 3 Din. Mnogi se bodo radi poslužili železniške vožnje radi utrujenosti in bodo rajši darovali 3 Din, kakor pa bi dve uri peš hodili po trdi cesti. Iz Ruš v Maribor vozijo samo vlaki ob 12.03, 19.31 in 20.27. Radi Slomšekove proslave v Mariboru bo večerna pobožnost v Rušah še le ob pol 7 zvečer. V nedeljo pa bodo sv. maše od 5 naprej vsake pol ure do 10. Tudi spovednikov bo dovolj na razpolago. Tako se bo lepo združil evharistični kongres z Marijino proslavo v zadovoljstvo našega vernega slovenskega naroda.

Sv. Jernej nad Muto. Nimamo mnogo novic, ki bi bile vredne, da se pošljejo v svet, takšne namreč, ki spadajo v časnik, če se zgodi tukaj kaj slabega, naj to ostane doma. Kriza nas tlači kakor povsod in meja z vsemi svojimi neprijetnostmi je tu. Letos je minilo 10 let, odkar je tukaj ukinjena župnija, in je tudi ne bo, dokler bo državna meja tu in dokler bodo slovenski duhovniki tako slabo plačani. Cerkev pa stoji na lepem prostoru in ima lepa cerkvena oblačila, kar pride posebno do izraza ob godu cerkvenega in nekdanjega župniškega patrona sv. Jerneja. In tako hočemo kratko poročati, kakšno je bilo letošnje jerne-

jevanje. Na god dne 24. avgusta so zopet prišli, oziroma se pripeljali na ovenčanem vozu, do Mute vrli pevci iz Remšnika in so nas razveselili s krasnim petjem v cerkvi in zunaj. Hvala Vam! Pa še drugo leto zopet, ker do tretjega rado gre, potem pa, kakor bo, tako pa bo. Kot posebnost je treba omeniti, da je na god tukaj podelil v cerkvi novomašniški blagoslov g. novomašnik kapucin p. Gabriel Škof od Sv. Petra pri Mariboru, ministriral pa je pri sv. mašah g. Ivan Hribernik, župan na Muti. Cerkev je bila ovenčana tako, da je bila dobesedno ena sama roža, torej planinska roža. Na Jernejevo nedeljo so prišli pevci iz Mute, z njimi g. kaplan Peitler, in še g. Slana iz Pernice, bila je tokrat levitirana velika sv. maša s 4 duhovniki, kar je pač redkost v tem kraju, in se je to ljudem dopadlo. Neki kmet od Sv. Treh kraljev je prav po pohorsko povedal takole: »Permojudunaj, veste, tako, kakor je bilo danes tukaj, tako je menda pri sv. Jerneju samo vsakih sto let enkrat.« Naj bodo te besede javno priznanje in javna zahvala vsem, ki so kaj pripomogli k slovesnosti, ki je bila prisrčna in odkritosrčna in mnogim v duhovno vspodbudo in telesno razvedrilo.

Kebelj na Pohorju. Rešena trpljenja te doline solz kot žrtev materinske ljubezni je sklenila svoje pozemeljsko življenje blaga gospodinja in krščanska mati v 34. letu svoje starosti Leopolda Fridrih. Zapustila je mladega moža in 4 male otročice. Bila je tudi dobra zavetnica ubožcev. Imela je dokaj lepo navado, da je rada čistila božje Srce, in redno opravljala pobožnost prvih petkov. V cvetu mladosti je bila večletna cerkvena pevka in ob enem vrla Marijina družbenica in tretjerednica. Zadnji v življenju je bil prvi petek dne 3. avgusta t. l. Sprejela je še ta dan zakramente za umirajočo. Ob grobu je v poslovnih besedah g. župnik Panč Jožef postavil njeno vzorno življenje za vzgled vsem ženam. Nato je sledila žalostinka cerkvenih pevcev: Sveti ji večna luč!

Sv. Anton v Slov. goricah. Življenje po krščanskih načelih ustvarja blagoslovljene in srečne krščanske družine. V nedeljo dne 20. avgusta je bila ena taka naša poštna kmečka rodbina deležna posebne slave in časti. Krstili smo devetega sina malih posestnikov Jožefa

Vročje veselje je vzplamtelo v meni. Hotel sem stopiti iz kritja, a nekaj nerazumljivega me je sililo, da moram predvsem te ljudi opazovati natančneje. Bili so le moški. Skakali so v vseh mogočih pregibih sem ter tja, držeč v rokah razne predmete iz ilovice in perja. Nobenega drugega glasu ni bilo čuti, kakor votlo grmenje bobnov in tleskanje golih nog po tleh. Nemo so kolarili ljudje krog ognja v temnem gozdu. Naenkrat je prekinil tišino do mozga segajoč krik iz nekaj deset človeških grl, ki je prešel v tuleče jadikovanje. Podžgani od krikov so skakali še bolj divje, dokler niso zdivjali proti kočuram, kojih temne obrise sem zasledil v daljavi.

Iz teh so pritirali kakih 12 moških, žensk in otrok. Vsi so bili zvezani in so stali sklonjenih glav. Krog njih je kar mrgolelo divjaških postav. Najbrž je bilo zbrano celo plemo. Ženske so bile nekoliko dalje proč v napetem pričakovanju. Vse je presegal po velikosti mož, katerega skraja niti opazil nisem. Pobarvan je bil belo-rdeče, okrašen s pisanim perjem in je bil najbrž glavar. Držal je v rokah črn kij. Zaplesal je med krikanjem krog zvezanih ter pobijal nesrečneže z batom do nezvesti. Kakor volkovi so se vrgli drugi moški na pobite. Trupla žrtev so vlekli k ognju, kjer so jih pritrdili spretno na palice, da so se cvrli liki divjačina na drogu.

Kar naenkrat je nastala grmada za grmado, na vsaki se je peklo po eno človeško telo. Svojim očem nisem prav zaupal. Mislil sem, da mi lažejo s to peklenko sliko radi mrzlice. Omenal sem si oči, gledal, zasajal pogled, grozno je bila istina! Videl sem, da so bila človeška telesa pritrdjena na droge, katere so sukali rjavi zlodeji nad ognjem. Na ta način so pekli moške, ženske in deco . . . In sedaj . . . Kaj je bilo to? Rahlji so privlekli novo žrtev. Plameni so se oprijeli svežega plena, naenkrat je odprl do nezvesti pobiti oči. Njegovo kričanje se je pomešalo s klici mučiteljev, ki so zasledovali polni radosti strašno predstavo.

Pozneje sem zvedel, če se kateri prebudi na raznju iz omotice, je njegovo meso »medicina«, ki skriva v sebi čudežne moči. Na tak način pridobljena medicina postane last glavarja, ki jo zamenjava v prav majhnih količinah proti darovom in velikim kosom drugega mesa. Medicine mučenikov so posebno mogočna sredstva, s pomočjo katerih vlada glavar nad plemenom. Pri vsaki grozni pojedin se navadno zbudi po ena žrtev, da pretrpi nepopisno strašno smrt počasnega pečenja pri živem telesu.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

berača, ki je bil rodom Nemec in je umrl pred 2 letoma v Meranu na Tirolskem. Zapustil je svoje ogromno premoženje kitajski vladi, da naj organizira z zapuščeno bojko proti Evropi. V Milanu v zgornji Italiji so našli lepega dne v podstrešni sobici mrtvega berača. Pod podlago njegove čisto razcapane suknje so našli ušitih 100.000 lir v papirju. Slučajev, da so bili na videz najrevnejši berači resnično bogataši, je vse polno. Mnogo je že bilo takih prosjakov, ki so nadlegovali javnost tako dolgo za milodare, dokler niso priberali gotovo svoto in so sami zase obogateli. Večina takih slučajev pa ostane seve tajna.